

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 7-8 (292-293) • SRPANJ / KOLOVOZ 2025.

Prve stranice naše okružnice Živi Kalež za mjesec srpanj i kolovoz govore o veoma važnom događaju, kako za Družbu Misionara Krvi Kristove tako i za Zajednicu Krvi Kristove, koji će se održati od 1. do 21. rujna u Rimu. Radi se o Generalnoj skupštini za koju Konstitucije Družbe Misionara Krvi Kristove kažu slijedeće: *Najvišu vlast u Družbi ima Generalna skupština u vrijeme svoga zasjedanja. Na toj skupštini predstavnici cijele Družbe sudjeluju u biranju Generalnog moderatora i njegova vijeća, a bave se i drugim važnijim poslovima Družbe.* Autor članka svojim predstavljanjem toga događaja ne želi nas samo informirati o njemu, nego nas na neki način učiniti i njegovim dionikom. Reći će da je to događaj Pedesetnice. Želimo molitvom pratiti sve neposredne sudionike (delegate) Generalne skupštine moleći Duha Svetog da Svojom nježnošću otvori njihova srca i izlije u njih sve ono potrebno da se čuje Očev glas i vidi lice Njegova Sina. Neka nam sadržaj ovih prvih stranica Živoga Kaleža pomogne shvatiti, prihvatiti i već sada živjeti Generalnu skupštinu.

Brojni događaji (Noćno bdjenje, Jubilejsko hodočašće u Rim, proslava svetkovine Predragocjene Krvi) od kojih je bio satkan naš mjesec srpanj kroz svoj su sadržaj iznijeli na površinu veliko bogatstvo duhovnosti Predragocjene Krvi. Neka nam svaki izvještaj, propovijed, svjedočanstvo pomognu u otkrivanju novih dubina i ljepote naše karizme i našega poslanja. Neka nam pomognu nositi Svijetu, ali najprije onome u našoj neposrednoj blizini, i unositi u njega *nadu* koja je plod Isusove prolivene Krvi, života žrtvovanog za drugoga.

Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo tijelom i dušom trenutak je zahvale za 210. godina postojanja Družbe Misionara Krvi Kristove koja neprestano stoji na braniku čovjekova dostojanstva, njegova tijela i njegove duše. Dan, bolje rečeno Svetkovina na koju je Družba rođena i te kako je obilježava i određuje. Neka nam Velika Gospa svojim zagovorom pomogne da svakim danom sve više budemo zauzeti svjedoci naše konačne Domovine. Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo već nam polako nagovještava blagdane i svetkovine koje ćemo slaviti u rujnu, a to su: Uzvišenje Svetog Križa i Žalosna Gospa. Žalosnu Gospu iliti Ženu Novoga Saveza svečano ćemo i svi skupa proslaviti 27. rujna o. g. u Međugorju na našem 11. Sletu.

Neka nas zagovor naše Nebeske Majke, sv. Gašpara, sv. Marije De Matias i bl. Ivana Merlinija prati kroz ove ljetne dane i pripreme za novu formacijsku godinu.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Pozdravljaju Vas

Vaši Misionari

o. Benjamin Berinti, CPPS

Omnes viae Romam ducunt! (lat. Svi putevi vode u Rim!)

Omnes viae Romam ducunt! Uistinu, svi putovi vodit će u Rim u rujnu 2025. i Misionare Krvi Kristove, delegate i ostale sudionike iz svih Jedinica kako bi se susreli na XII. Generalnoj skupštini naše Družbe. Iako svi članovi Družbe neće moći biti tjelesno nazočni na Generalnoj skupštini, svi su pozvani pridružiti se umom, srcem i molitvom tijekom tih dana. Naši Normativni tekstovi upućuju na značaj Generalne skupštine u životu Družbe: „Najvišu vlast u Družbi ima Generalna skupština u vrijeme svoga zasjedanja. Na toj Skupštini predstavnici cijele Družbe sudjeluju u biranju Generalnog moderatora i njegova vijeća, a bave se i drugim važnijim poslovima Družbe.“ (C54)

Iz ovih riječi vidimo da se dinamična snaga koju ima zasjedanje Generalne skupštine ne može podcijeniti. Njezina se važnost ne može umanjiti i stoga je to događaj koji treba biti bliz srcu svih članova – prije, tijekom, ali najvažnije nakon održavanja.

Iako je svaka Generalna skupština koja je prethodila ovoj u rujnu bila jedinstveni trenutak milosti, ove godine nam je darovana još veća milost jer se Generalna skupština održava tijekom svete Jubilejske godine. Polazeći od opće teme ove Jubilejske godine koju je proglasio papa Franjo: „Hodočasnici nade“, naša će se Družba na zasjedanju Skupštine okupiti pod geslom: „Krv Kristova: Nada svijeta“!

U pripremi za sudjelovanje na Generalnoj skupštini, bilo kao upravitelji Jedinica, izabrani delegati ili jednostavno kao članovi ujedinjen Svezom ljubavi – dopustite mi da s vama podijelim neka razmišljanja o mogućem načinu razumijevanja svrhe i kasnijeg potencijalnog utjecaja Generalne skupštine.

Papa Franjo je jednom prilikom rekao da se karizme redovničkih kongregacija „ne smiju držati u vitrini samo za kontemplaciju!“ Naša karizma nema svrhu biti „zapečaćena u boci“ ili „zatvorena“ u relikvijar u nekom od naših muzeja baštine ili nekoj kutiji u našim arhivima. Papa Franjo nastavio je svoju opomenu: „Karizme se moraju otvoriti i pustiti da ›izađu‹ kako bi stupile u kontakt sa stvarnošću.“

Upravo ovaj ›izlazak‹, što ga svaki Misionar čini, omogućava našoj karizmi Družbe Misionara Krvi Kristove da raste, obnavlja se i preobražava. U tom duhu, vrijeme priprema, okupljanja i potom življenja zaključaka XII. Generalne skupštine postaje prilika za otvoriti oči, uši, ruke i srce cijele Družbe. Ovo su dani produblivanja i jačanja samih korijena naše karizme, trenutno zasađene u najrazličitijim tlima diljem svijeta kako bismo donijeli što više plodova. Ovaj duh je još važnije prihvatiti jer se mnoge Jedinice naše Družbe suočavaju s raznim vrstama „smanjenja“, umjesto rasta. Ali Duh koji se spustio na učenike na Pedeseticu, isti Duh Sveti koji je zapalio našeg utemeljitelja sv. Gašpara i bl. Ivana Merlinija, Duh je širenja – a ne smanjivanja. Duh koji proširuje i poziva na različite načine izražavanja naše karizme, umjesto da nam dopušta da ih ograničavamo. Papa Franjo je istaknuo da se u srcu Jubilejske godine nalazi ›dar *nade*‹, no istovremeno podvlači i važnost onoga ›biti hodočasnik‹. Drugi Vatikanski Sabor ›podigao je temperaturu‹ uočavanja istine o identitetu Crkve kao Hodočasnice – uvijek na putu prema punini Kraljevstva Božjega. No, što bi moglo značiti za nas, Misionare Krvi Kristove, dok se pripremamo za Generalnu skupštinu i izbor novog generalnog vodstva, biti hodočasnik? Ako i ne putujemo u Rim, bilo na Skupštinu ili u nekoj od velikog mnoštva hodočasničkih grupa koje će se tamo ove godine naći, kako možemo preuzeti duh hodočasnika u svom životu kao članovi Družbe Misionara koji se suočavaju s mnogim radostima i izazovima u življenju karizme koju nam je povjerio sv. Gašpar? Ovo su važna pitanja jer ono što je stvarno ›u igri‹ na svakom zasjedanju Generalne skupštine naše Družbe jest sama životna krv koja struji srcem naše Zajednice – naša karizma!

Generalna skupština i sva naša osobna i zajednička nastojanja u pripravi za ovaj događaj unutar Jedinica smjeraju k rastu, jačanju i učinkovitijoj Svezi ljubavi, jedinom ›zavjetu‹ koji polažemo, što omogućuje svakome pojedinom od nas i cijeloj Družbi da budemo vjerni našoj karizmi. Slijedom toga, Generalna skupština je neusporediv trenutak zajedništva (*communio*) među nama.

Dopustite mi svojevrstu ilustraciju. Nebrojani ljudi, među kojima su i naši delegati, krenut će put Rima kroz ovu Jubilejskoj godini – većina će doći kao turisti, a neki će doći i kao istinski hodočasnici. Postoji razlika između ove dvije skupine – značajna razlika o kojoj vrijedi promišljati. Turisti su uglavnom zainteresirani ›vidjeti‹ nešto – naime, određene znamenitosti, jednostavno promatrati mjesta koja posjećuju. No, hodočasnici žele biti privučeni onim što vide, naime, da ih to što i kako vide, s čime su se susreli, na neki način mijenja. Turisti uživaju u promjeni krajolika za vrijeme putovanja; hodočasnici traže više od same ›promjene krajolika‹ – oni čeznu za promjenom uma i srca. Turisti ponosno stavljaju kvačicu uz ovo ili ono mjesto s osobnog

popisa onog što se «mora vidjeti», dok hodočasnici više žude za susretom s ljudima, nego mjestima – i nekako, makar i za tako kratko vrijeme, ući u njihove živote. Turisti vole slijediti dobro planiran i koordiniran plan – samo bez iznenađenja, molim! Hodočasnici posjeduju duboku radoznalost koja im omogućuje da budu iznenađeni onim koga i što susreću, svesrdnom dobrodošlicom prihvaćajući put neočekivanih promjena. Engleska riječ „Tourist“, dolazi od riječi „tourn“ što znači „kružiti oko čega“, „hodati uokolo“. Turisti žele samo «obići» i obuhvatiti što više teritorija u određenom vremenskom razdoblju. Hodočasnik žudi ući u samo srce mjesta i njegovih stanovnika, žudeći više za otkrivanjem dubine, nego za pogledom u širinu.

Vjerujem da nas ove razlike i karakteristike svake ove grupe, vode prema tome da razmislimo želimo li zapravo biti «turisti» ili «hodočasnici» dok putujemo prema i nakon događaja XII. Generale skupštine naše Družbe. Hoće li naši članovi prihvatiti hodočasnički duh dok se pripremamo za ovaj događaj i kasnije dok budemo živjeli zaključke Generalne skupštine ili ćemo jednostavno ostati turisti – ne sudjelujući aktivno u procesu, već jednostavno «bilježeci» da se još jedna Generalna skupština u životu naše Družbe dogodila, ali bez malo ili nikakvih posljedica za nas. Na konkretnoj razini, hoće li naše Jedinice izabrati delegate za Generalnu skupštinu koji su spremni doći kao hodočasnici, a ne kao turisti u Rim, koji će doći u Rim kao istinski Misionari u ime svojih Zajednica i onda se vraćati u njih kao istinski Misionari propovijedajući Radosnu Vijest naše obnovljene i ojačane karizme? Održavanje naše XXII. Generalne skupštine bit će uistinu izvanredan događaj – ne prvenstveno poradi toga gdje se održava ni tko na njemu sudjeluje – nego prvenstveno poradi toga jer je ovo okupljanje istinski događaj Pedesetnice, događanje Duha Svetoga, na kojem ćemo produbljivati našu osobnu i zajedničku svijest o tome tko smo mi kao Misionari i što smo pozvani činiti za Kraljevstvo Božje.

Trenutno se u našim Jedinicama nalazimo u vremenu zajedničkog razlučivanja: preispitivanja temeljnih vrijednosti s prošle Generalne skupštine, biranja delegata i (nadajmo se) svakodnevne molitve za uspjeh Generalne skupštine.

U rujnu ćemo se sastati u Rimu na zajedničkom razlučivanju. Zatim će svaka Jedinica i naša Družba u cjelini nastaviti produbljivati Svezu ljubavi u procesu zajedničkog razlučivanja dok budemo nastojali živjeti zaključke koje će Duh Sveti iznjedrili na XXII. Generalnoj skupštini. Jubilejska je godina – za sveopću Crkvu kao i za Družbu Misionara Krvi Kristove diljem svijeta – vrijeme milosti i Gospodinove osobite naklonosti za obnovu i procvat karizme koju nam je povjerio sv. Gašpar i oblikovane tako rječito u životu bl. Merlinija. Nadolazeći dani i mjeseci, dok „svi putovi vode u Rim“, neka uistinu budu vrijeme da zavirimo u Božje želje za budućnost naše voljene Družbe Misionara Krvi Kristove proširenu po svem svijetu, Zajednice učenika kojoj smo obećali svoju vjernost. Neka istinski živimo i proglašavamo da je Kristova Krv nada za naš svijet!

DUHOVNA OBNOVA

12. – 14. RUJNA 2025.

Snaga Krví Kristóve u našoj svakodnevicí

PROGRAM

PETAK, 12. RUJNA

- 16.00 ■ Okupljanje
- 17.00 ■ **SVETA MISA**
- 18.00 ■ Večera
- 19.00 ■ Nagovor
- 20.00 ■ Klanjanje pred Presvetim

NEDJELJA, 14. RUJNA

- 7.30 ■ Jutarnja molitva u tišini
- 8.00 ■ Nagovor
- 11.00 ■ **SVETA MISA**
- 12.00 ■ Osvrt
- 13.00 ■ Ručak
- 14.00 ■ Završetak

VODITELJ:

P. IVAN RALJUŠIĆ, CPPS

SUBOTA 13. RUJNA

- 7.30 ■ Jutarnja molitva u tišini
- 8.00 ■ Doručak
- 9.00 ■ Nagovor
- 10.00 ■ Duhovni razgovor
(mogućnost za ispovijed)
- 12.30 ■ Ručak
- 15.00 ■ Nagovor
- 16.00 ■ Duhovni razgovor
(mogućnost za ispovijed)
- 18.00 ■ **SVETA MISA**
- 19.00 ■ Večera
- 20.00 ■ Poticaj
- 21.00 ■ Klanjanje pred Presvetim

PRIJAVE:

centarpomirenja@gmail.com

+385/091 5130 107 (Jadranka)

Krv Kristova, nada i čvrstoća u svim pogiblima

Noćno bdjenje – Ludbreg 2025.

Pod geslom „Krv Kristova, nada i čvrstoća u svim pogiblima“, Obitelj Krvi Kristove okupila se u Nacionalnom Svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu na tradicionalno noćno bdjenje koje se održalo s 21. na 22. lipnja 2025. godine. Bila je to noć ispunjena molitvom, razmatranjem, pjesmom i sabranim srcima. Noć u kojoj se budilo ono najdublje u čovjeku: čežnja za Kristom koji Svojom Krvlju spašava svijet. Na ovo bdjenje odazvali su se, uz Misionare Krvi Kristove, Klanjateljice Krvi Kristove te brojne grupe ZKK iz svih dijelova Lijepe naše, brojni hodočasnici štovatelji „Cijene našeg otkupljenja“, ujedinjeni u istom duhu vjere i ljubavi. Vapaj Kristove Krvi, koji i danas snažno progovara s Oltara i s Križa, okupio je sve nas u jedno srce, srce Crkve koja vjeruje u snagu žrtvovane Ljubavi i hrabro korača putem Otkupljenja.

Duhovni program započeo je u 21 sat svečanim euharistijskim klanjanjem u kojem nas je p. Stjepan Ivan Horvat, CPPS, svojim nadahnutim i dubokim nagovorima, uveo u otajstvenost ove svete noći. Njegove su riječi bile poput svjetla koje nas je vodilo prema kontemplaciji Kristove žrtve, otvarajući naša srca za milosti koje su se izljevale iz Presvetog Oltarskog Sakramenta. U sabranosti i šutnji vjernici su klečali pred Presvetim, pred Onim koji je iz ljubavi prolio svu Svoju Krv za čovječanstvo. Srca su polako ulazila u tišinu bdjenja, u nutarnju pripremu za ono što slijedi.

U 22:30 sati iz Svetišta je krenula procesija sa svijećama kroz grad Ludbreg. Mnoštvo vjernika u molitvi i pjesmi pratilo je Kristov križ ulicama koje su odjekivale molitvom Sedam prolijevanja Krvi Kristove. Plamen svijeća u rukama vjernika nije osvjetljavao samo lica hodočasnika, nego i srca koja su zajedno gorjela zapaljena Kristovom otkupiteljskom ljubavlju. U toj noći Ludbreg je postao sveti grad, grad molitve i nevidljive snage. Bio je to hod vjere – tih, ali moćan, svjedočki i duboko osoban.

Tijekom procesije razmatrana su otajstva Krunice Krvi Kristove, one koja vapi za čovjekom, koja pere, iscjeljuje i podiže, ali i poziva na odgovornost, na život po Božjoj volji. U tom hodu osjetila se ne samo pobožnost, nego i svjesnost da Krv Kristova nije tek simbol, nego stvarnost koja oblikuje naš život – Ona je stil i način života.

U ponoć su se vjernici ponovno okupili u Svetištu tj. u crkvi Presvetog Trojstva gdje je slavljena sv. Misa koju je predvodio p. Stjepan Ivan Horvat, CPPS. Propovijedao je đakon Ivan Orejaš, CPPS, koji je svojom snažnom i dubokom homilijom dotaknuo srca prisutnih govoreći o krvi kao elementu koji nas nikada ne ostavlja ravnodušnim. Kada vidimo krv, nešto se u nama pokrene. Krv upozorava, opominje, ali i otkriva istinu o ljubavi. „Kada se krv proljeva za drugoga, ona više nije samo znak ranjenosti, već postaje znak najveće ljubavi,“ rekao je Đakon, povezujući tu stvarnost s Evanđeljem u kojem nas Isus poziva da danomice uzimamo svoj križ i slijedimo Ga.

Pozvao je nazočne da se ne zaustavimo samo na pobožnosti, već da Kristovu Krv primimo kao poziv na osobnu promjenu, na život predan do kraja, život koji se ne boji žrtve.

Nakon sv. Mise nastavljeno je noćno bdjenje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koje je potrajalo sve do juturnjih sati. Svaki sat bdjenja imao je svoju temu i simboliku:

Od 2 do 3 sata razmatralo se kako je: Krv Kristova – znak nade!

Od 3 do 4 sata razmatralo se kako: Krv Kristova – poziva i potiče nadu!

Od 4 do 5 sati razmatralo se kako je: Krv Kristova – vrelo nade!

Zajednice su se izmjenjivale u predvođenju klanjanja i svjedočanstvima, a prostor Svetišta bio je obavijen svetom tišinom, prožet pjesmama, razmatranjima i osobnim molitvama. Bio je to susret duša sa Živim Bogom, susret u kojem nije bilo važno ni vrijeme ni umor, nego otvoreno srce i spremnost da se ostane s Njim.

U središtu svega bila je Nada, ona koja izvire iz Krvi Kristove, iz Božjeg odgovora na tamu grijeha i ljudske slabosti. U toj noći bdjenja Krist je bio bliz, stvaran, prisutan, u svakom uzdahu i pogledu podignutu prema Presvetom Sakramentu i relikviji Njegove Predragocene Krvi.

Poseban dio bdjenja bila su svjedočanstva članova Zajednica Krvi Kristove. U njima su ljudi otvoreno govorili o svom životnom putu, o ranama i borbama, ali i o tome

kako su kroz duhovnost Krvi Kristove iskusili milost, doživjeli promjenu i dobili novu snagu za život.

Njihove riječi bile su više od osobnog iskustava, bile su živo svjedočanstvo da je Krv Kristova doista snaga u svim pogiblima. Mnogi su prvi put otvoreno posvjedočili kako su, upravo u trenucima tame, molitvom upućenoj Krvi Kristovoj pronašli novu nadu i svjetlo i kako je baš ta Krv preobrazila njihov život i izvukla ih iz najvećih pogibli.

Ujutro, oko 5 sati noćno bdjenje je zaključeno svečanim blagoslovom.

Umorna tijela, ali ispunjena srca napuštala su Svetište. U nutrima svakog sudionika ostala je zapaljena iskra, jedno tiho „Da!“ Kristu koji je nama sve darovao.

Ovo bdjenje nije bilo samo tradicionalan događaj koji se održava već po dvadeset i drugi put zaredom; ono je bilo poziv na život u svjetlu Kristove Krvi u kojoj je sve pročišćeno, obnovljeno i osnaženo.

Veliku zahvalnost dugujemo Župniku i upravitelju Svetišta vlč. Kristijanu Stojku i domaćinima iz ZKK iz Ludbrega na gostoprimstvu i ljepoti gostoljubivosti kao i svima koji su sudjelovali u organizaciji, u predvođenju molitve, u liturgiji, svjedočenjima i svim onim „nevidljivim službama“ koje su omogućile da ova noć bude doista sveta. Do idućeg susreta neka nas i dalje prati i štiti snaga Krvi Kristove – nada i čvrstoća u svim pogiblima.

Hodočasnici mira

Izveštaj s hodočašća Zajednice Krvi Kristove u Rim povodom Jubilarne 2025.

U organizaciji Družbe Misionara Krvi Kristove, Klanjateljica Krvi Kristove te laičke Zajednice Krvi Kristove, a u logističkoj izvedbi Hodočasničko-putničke agencije Kraljica Mira, od 28. lipnja do 3. srpnja 2025. godine održano je veliko jubilarno hodočašće u Rim i druga važna duhovna središta Italije. Središnji događaji zbili su se 30. lipnja: bdijenje/vigilija uoči Svetkovine i 1. srpnja: proslava svetkovine Krvi Kristove kojom je obilježena i 210. obljetnica osnutka Družbe Misionara Krvi Kristove.

1. dan – 28. lipnja, subota – Siena i dolazak u Rim

Hodočašće je započelo ranim posjetom iz Zagreba i drugih dogovorenih mjesta, kroz Sloveniju, Trst, Padovu, Bolognu i Firencu prema Sieni. Grad sv. Katarine Sienske, jedne od naučiteljica Crkve i suzaštitnice Europe, dočekaio je hodočasnike svojom srednjovjekovnom ljepotom. Posjetili smo crkvu sv. Dominika gdje se čuvaju relikvije sv. Katarine i veličanstvenu katedralu, jednu od najljepših u Italiji. Prošetali smo i čuvenim Trgom *Campo*, poznatim po konjskoj utrci *Palio*. U večernjim satima nastavili smo put prema Rimu gdje smo se smjestili u hotele.

2. dan – 29. lipnja, nedjelja – Katakombe i *Angelus s Papom*

Nakon doručka, posjetili smo Katakombe sv. Kalista, jedno od najvažnijih kršćanskih podzemnih groblja gdje su pokapani brojni mučenici i pape iz prvih stoljeća. U podne smo stigli na Trg Svetog Petra gdje smo sudjelovali u molitvi *Angelusa* s papom Lavom XIV. U svom obraćanju prisutnom razdraganom mnoštvu nakon *Angelusa*, Papa je govorio o svetim Apostolskim prvacima Petru i Pavlu kao stupovima Crkve te potaknuo vjernike da se nadahnjuju njihovim životima i svjedočanstvom vjere. Istaknuo je važnost zajedništva i naviještanja Radosne Vijesti u suvremenom svijetu.

Nakon toga smo obišli crkvu Sv. Marije Velike, jednu od četiri velike papinske bazilike, te crkvu Sv. Petra u okovima u kojoj se čuvaju lanci kojima je bio vezan apostol Petar. Slijedilo je razgledanje Koloseuma, Konstantinova slavoluka, Rimskog Forumu i Kapitola, potom Venecijanskog Trga, Oltara Domovine i Trajanova stupa.

3. dan – 30. lipnja, ponedjeljak – Montecassino i bdjenje u Lateranu

Treći dan hodočašća bio je posvećen putovanju prema Montecassinu – kolijevci zapadnog monaštva i mjestu gdje je sv. Benedikt osnovao svoj red, benediktince. Posjetili smo benediktinsku opatiju i grobove sv. Benedikta i njegove sestre sv. Skolastike. Po povratku u Rim, u večernjim satima, održano je svečano molitveno bdjenje u bazilici Sv. Ivana Lateranskog, katedrali Rima i Majci svih crkava. Bdjenje je bilo snažna priprava za vrhunac hodočašća koji je uslijedio sljedećega dana.

4. dan – 1. srpnja, utorak – Svetkovina Krvi Kristove i Vatikan

Svetkovina Krvi Kristove svečano je proslavljena upravo u Rimu. Dan je započeo odlaskom u Vatikan i sudjelovanjem u svečanoj Misi u jubilejskoj Bazilici sv. Petra. Kao hodočasnici nade prošli smo kroz Sveta vrata. Svetkovina je okupila hodočasnike iz cijeloga svijeta u zajedništvu molitve, klanjanja i slavljenja Isusove Krvi. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je kardinal Luis Antonio Tagle koji je u svojoj propovijedi istaknuo kako Isusova Krv poziva čovjeka na život koji se daruje, ustraje u vjernosti i otvara vrata zajedništvu. Pozvao je okupljene da u Krvi Kristovoj prepoznaju ljubav koja spašava i daruje nadu.

Uslijedio je posjet Bazilici sv. Pavla izvan zidina, jednoj od četiri velike papinske bazilike, te samostanu Tre Fontane gdje je, prema predaji, sv. Pavao mučenički ubijen.

5. dan – 2. srpnja, srijeda – Duhovna i kulturna baština Rima

Dan je bio ispunjen posjetima važnim duhovnim i kulturnim mjestima: Svetim stubama kod Bazilike sv. Ivana Lateranskog, krstionici, crkvi Svetog Križa Jeruzalemskog, Piazza Navoni, Panteonu, crkvi Svete Marije in Trivio gdje se nalazi grob sv. Gašpara del Bufala, utemeljitelja Družbe Misionara Krvi Kristove. Dan je zaključen okupljanjem hrvatskih hodočasnika u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima gdje nas je nakon euharistijskog slavlja pozdravio rektor Papinskog hrvatskog zavoda Svetog Jeronima don Marko Đurin.

6. dan – 3. srpnja, četvrtak – Orvieto i povratak

Na povratku u Domovinu posjetili smo Orvieto, gradić poznat po euharistijskom čudu koje je pridonijelo ustanovljenju svetkovine Tijelova. Orvieto krase veličanstvena gotička katedrala. Nakon kratkog zadržavanja, hodočasnici su krenuli put Domovine ispunjeni milošću zahvalnosti i duhovnom snagom za nastavak svakodnevnog svjedočenja Božje ljubavi.

Ovo hodočašće bilo je snažno iskustvo zajedništva, molitve i obnove u vjeri te još jedna potvrda životnosti duhovnosti Krvi Kristove u hrvatskom narodu.

đakon Ivan Orejaš

„Život stvorenja je u krvi“

kard. ANTONIO TAGLE

Jubilarno slavlje Svetkovine Predragocjene Krvi Kristove 1. srpnja 2025.

Zahvaljujemo Gospodinu što nas je okupio na svetkovinu Predragocjene Krvi Isusove – vrlo prikladan dan za proslavu Jubileja redovničkih obitelji i laičkih pokreta Predragocjene Krvi Isusove. To je također prilika da zahvalite Bogu za karizme i poslanja vaših zajednica usmjerenih prema Novom Savezu u Krvi Isusovoj.

Današnja svetopisamska čitanja protkana su temom saveza. Savez je riječ koja se često koristi u vjerskim, društvenim i političkim kontekstima za označavanje sporazuma između stranaka. Nažalost, podjele u svijetu koje dosežu destruktivne, dehumanizirajuće i nasilne razmjere, ukazuju na to da savez nije pravilno shvaćen ili se ne shvaća ozbiljno. Svjedočimo globalnoj krizi prihvaćanja i življenja saveza. Kao Kristovi učenici moramo odgovoriti, odlučiti i djelovati. Svečanost koju danas slavimo poziva nas kršćane da budemo misionari istinskog Saveza koji je zapečaćen Isusovom Krvlju. Dozvolite mi da s vama podijelim dvije točke za razmišljanje.

Kao prvu točku uzimamo prvo čitanje, iz Knjige Izlaska, koje nas podsjeća da je Savez između Boga i Izraela u biti osobni odnos sastavljen od različitih, ali povezanih razina.

Bog govori Svoju Riječ, narod sluša. Bog je vjeran Svojoj Riječi, narod obećava da će Božje Riječi provoditi u djelo. Vjernost danoj riječi važan je aspekt Saveza. Mojsije zatim Savez vjernosti riječima pečati krvlju bika od koje se polovica izljevava na žrtvenik – koji simbolizira Boga, a drugom polovicom škropi narod. Zašto se u Starom Zavjetu koristi krv životinja za sklapanje Saveza?

Jer „život stvorenja je u krvi“, prema Knjizi Levitskog Zakonika. Krv znači život. Savez, dakle, nije samo usmeni dogovor, već sjedinjenje života. *Ti ćeš biti moj narod, a ja ću biti tvoj Bog*, kaže Bog Izraelu u Knjizi Izlaska (Izl 6, 7). To je drugi način da se kaže: „Pripadamo jedni drugima. Dijelimo zajedničku sudbinu.“

Iz povijesti Izraela znamo da je Bog vjeran Svojoj Riječi i Svom zajedništvu s Izraelom. Ali Izrael nije dosljedan u svom savezničkom odnosu s Bogom. Izrael ne sluša Boga, ne provodi Njegovu Riječ u djelo, čak štuje druge bogove.

Pitamo se: Izrael u ritualima Saveza prinosi krv, simbol života. Zašto je onda Izrael još uvijek nevjeran? Zapamtite da Izrael prinosi krv bikova, teladi i ovaca. Ne prinosi vlastitu krv. To objašnjava zašto je Novi Savez moguć samo u Isusovoj Krvi.

Prije svega, Isus je Sin Božji. Božanski život teče u Njegovoj ljudskoj krvi. Na Posljednjoj Večeri, o kojoj je riječ u Evanđelju, Tijelo i Krv Isusova za nas su prinos Božjeg života za nas. Bog je uvijek s nama po Isusu. Istovremeno, Isus kao ljudsko biće i naš brat, prinosi Svoju Krv, Svoj život Ocu u savršenoj poslušnosti. U Isusu se susreću savršena Božja vjernost nama i savršena čovjekova vjernost Bogu. U Isusovoj Krvi ispunjen je Novi i savršeni Savez. U Isusovoj Krvi Bog nam jamči da nas nikada neće napustiti. U Isusovoj Krvi, ljudsko biće se kune na potpunu vjernost Bogu u ime čovječanstva i stvorenja.

Isus jasno kaže: *...život svoj polažem za ovce... Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem... Tu zapovijed primih od Oca svoga.* (Iv 10, 15-18) Isusova Krv ili Život se besplatno prinosi Ocu i za nas u Novom i savršenom Savezu.

Dakle, braćo i sestre, Isus daruje Svoj život Bogu i drugima: Život za tebe, za druge.

A mi? Čemu ili kome mi nudimo svoj život? Zlatu i srebru koji ne mogu spasiti? Našim mobitelima? Ambiciji koja nas ostavlja praznima? Pohlepi koja tretira ljudska bića kao robu? Oružju rata koje ubija ljudske živote i Božje stvorenje? S kime sklapamo savez? Naša Svečanost/Svetkovina dovodi u pitanje lažne saveze i paktove koji uništavaju živote.

Isus je prinio Svoju Krv kako bi drugi mogli živjeti. Isus nije prolio krv drugih kako bi sačuvao Svoj život.

Kao drugu, završnu točku – osvrnimo se na Poslanicu sv. Pavla Efežanima. Drugi važan aspekt Novog Saveza u Isusovoj Krvi je rođenje nove pomirene zajednice. Oni koji su nekoć bili odvojeni jedni od drugih postali su bliski, zapravo jedno. U Isusovoj osobi, učenici iz različitih naroda i kultura više nisu stranci, već sugrađani i članovi iste obitelji.

Novi Savez u Isusu stvara nov način gledanja na druge, na ljude drugačije od nas. Ako ih Bog voli i Isus ih dovodi Bogu, onda u njima moram vidjeti brata i sestru koji dijele Isusov život koji teče u meni. Vrijednost svakog člana kršćanske zajednice proizlazi iz Krvi koju je Isus prolio za svakoga od njih. Sveti Pavao podsjeća efeške prezbitere da čuvaju i brinu se za Crkvu Božju koju je Isus stekao vlastitom Krvlju (usp. Djela 20, 28).

Budući da je Isus prinio Svoju Krv za sve, slomivši moć grijeha koja prijeti cijelom čovječanstvu, ni jedna osoba ne smije biti promatrana i tretirana kao stranac ili prijetnja ili žrtveni jarac, već kao bližnji, brat i sestra. Isus je umro za svakoga od nas. Svaki od nas je dragocjen. Svatko zaslužuje našu ljubav. U današnjem svijetu mnogi ljudi, čak i mladi, usamljeni su i očajni jer ne osjećaju da pripadaju nikome ili zajednici. Neki počine samoubojstvo. Mnogi siromašni i zanemareni ljudi osjećaju se bezvrijednima.

Ima dovoljno novca za oružje, ali ne i za hranu, sklonište, lijekove i obrazovanje. Diskriminacija, nejednakost i manipulacija ljudskim bićima protive se Savezu u Isusovoj Krvi.

Korištenje društvenih mreža i umjetne inteligencije za uništavanje imena ljudi suprotno je Savezu u Isusovoj Krvi. Pitamo se: jesu li naše zajednice, župe, škole, bolnice mjesta bratskog gostoprimstva i suosjećanja? Naše slavlje/Svetkovina dovodi u pitanje stavove i ponašanja koja neke ljude uzdižu, a druge omalovažavaju.

Neka ljudi koji traže nadu pronađu u Dragocjenoj Isusovoj Krvi sidro istinskog i trajnog saveza s Bogom i s čovječanstvom.

U Krvi, sve gorko postaje slatko, a svaki teret lagan... (sv. Katrina Sijenska)

Biskup Ivo Martinović predvodio slavlje prigodom svetkovine Predragocjene Krvi Kristove u Prozorju

Na svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove 1. srpnja 2025. godine u Centru pomirenja u Prozorju nedaleko Dugog Sela svečano euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Ivo Martinović. Uz Misionare Krvi Kristove iz Hrvatske delegature i Poljske provincije, u koncelebraciji su bili i provincijal Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca don Milan Ivančević te dugogodišnji dugoselski župnik vlč. Slavko Kresonja.

Misno slavlje započelo je svečanom procesijom u kojoj je biskup Ivo u crkvu unio relikviju Predragocjene Krvi Kristove. Potom je provincijalni delegat i upravitelj Hrvatske delegature p. Ilija Grgić uputio o. Biskupu i nazočnim svećenicima i vjernicima srdačnu riječ dobrodošlice. Izrazio je zahvalnost zbog prisutne relikvije Predragocjene Krvi Kristove za koju je kazao kako seže do same Golgote gdje je Isus prolio Svoju Krv i konkretno pokazao da voli čovjeka, dodavši: „Zahvaljujem i za posebnu milost što ćete Vi, oče Biskupe, kao nasljednik apostola, zajedno s nama slaviti uprisutnjenje Gospodinove muke, što ćete nas odvesti na samo vrelo našega otkupljenja, oslobodjenja i ozdravljenja.“

Pozdravljajući nazočne vjernike kao i sve one koji su se pridružili slavlju izravnim prijenosom putem Laudato televizije, Biskup je podsjetio vjernike kako je Krv Kristova u relikviji i otajstvu presvete euharistije Krv našega Spasitelja: „On nas je otkupio Svojom Krvlju, On nas je posvetio u sakramentu krštenja i želi nas u svakom euharistijskom slavlju obnavljati u našoj vjeri da živimo kao djeca Božja, da Ga slijedimo i budemo svjedoci Njegove ljubavi.“

Na početku svoje homilije o. Biskup je rekao kako, slaveći svetkovinu Predragocjene Krvi Isusove, želi promišljati o značenju krvi u svjetlu naviještene Riječi Božje te da je „značenje krvi“ od Mojsija, pa i prije, sve do Krista, ali i danas, bogato.

Prvo čitanje iz Starog Zavjeta, iz Knjige Izlaska, govori o značenju krvi u religiji Judaizma i svih religija Staroga Zavjeta. Ona je imala sveto značenje – jer krv je život, a sve što se tiče života u tijesnoj je vezi s Bogom, jedinim Gospodarom života. Biskup je naglasio kako je Sinajski Savez između Boga i Njegova naroda zapečaćen krvnim obredom i govori o svetosti krvi (usp. Izl 24, 3-8) te da se riječima: *Ovo je krv Saveza koji Jahve sada s vama uspostavlja*, uspostavlja neraskidiva veza i zajedništvo između Boga i Njegova naroda.

Tumačeći evanđeoski izvještaj sv. Luke koji donosi Isusove riječi s Posljednje Večere, o. Biskup je naglasio da je Isus u Posljednjoj Večeri slavio Svoj prijelaz (*Pasha*) iz smrti u život. Isus govori o Svom daru, o predanju Svoga života, Svoga Tijela i Krvi koji postaju Novi Savez s Bogom. Njegovo Tijelo i Krv su Njegov život. Krist predajući Sebe u smrt ustanovljuje Euharistiju i tako vjernicima trajno daje novi život u blagovanju Njegova Tijela i Krvi. Biskup je potom dodao kako sv. Pavao, kako smo čuli u drugom čitanju, piše da Krist u otajstvu darivanja Svoga križa donosi mir i jedinstvo.

Također je podsjetio kako je papa sv. Ivan Pavao II. davno zapisao da je današnje čovječanstvo ranjeno ranom mržnje i nasilja i da više nego ikad prije ima potrebu iskusiti učinkovitost otkupiteljske Krvi Kristove koja u sebi ima snagu Božje ljubavi te zalog nade, pomirenja i otkupljenja. Stoga se potrebno vratiti Križu Kristovu, usredotočiti pogled na Sina Božjega, na njegovo probodeno Srce, na Njegovu prolivenu Krv. Citirajući Papu iz enciklike *Evangelium vitae*, Biskup je podsjetio na veličinu čovjeka koju daje Bog: „Kristova Krv, dok objavljuje veličinu ljubavi Očeve, pokazuje kako je čovjek dragocjen u očima Božjim i kako je neprocjenjiva vrijednost njegova života. Na to nas podsjeća apostol Petar: *‘Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane’* (1 Pt 1, 18-19).“

U tom smislu citirao je i sv. Augustina: „Nemoj govoriti: ‘Neću se spasiti!’ Imaš Krv Kristovu! Sva tvoja nada je Krv Kristova! Krist učini dragocjenom krv Svojih sljedbenika koje je otkupio Svojom Krvlju. Promatraj, dakle, dušu otkupljena Krvlju Jaganjčevom, kolika je tvoja vrijednost. Ne smatrajte da malo vrijedite kada vas vaš i Stvoritelj svemira cijeni toliko da svakodnevno za vas u svetoj Misnoj Žrtvi prolijeva Predragocjenu Krv Svog Jedinorođenog Sina.“

Biskup je istaknuo kako se u ovoj svetoj Jubilarnoj godini i Godini Nade važno prisjetiti i riječi sv. Ivana Pavla II. iz enciklike *Crkva o Euharistiji*: „U skromnim znakovima kruha i vina, pretvorenima u Njegovu Tijelo i u Njegovu Krv, Krist kroči s nama, kao naša snaga i naša popudbina, i osposobljava nas da postanemo, za sve, svjedoci

nade.“ Prema riječima sv. Ivana Pavla II., o. Biskup je protumačio da je Bog izabrao znak krvi kao najrječitiji izraz cjelovitog darivanja osobe te da otajstvo tog darivanja ima izvor u Očevoj spasenjskoj volji i sinovskoj poslušnosti Isusa Krista po djelu Duha Svetog, odnosno da je znak Trojstvene Ljubavi. Naglasio je kako sakramenti ne samo da vjernike hrane i jačaju u vjeri, nadi i ljubavi te osposobljavaju za svjedočenje, nego ih oni obnavljaju i liječe dušu kako nam govori sv. Katarina Sijenska: „Krist je došao kao liječnik... kao liječnik koji Svojom Krvlju liječi naše zloće, daje nam Svoje Tijelo za hranu i Svoju Krv za piće. Ova Krv je tako nježna i blaga, donosi toliko slasti i hrabrosti, da ozdravlja svaku bolest, a iz smrti budi na život. Ona uklanja tmine i donosi svjetlo... Zato, zaronite u Krv raspetog Krista. Drugačije ne možemo sudjelovati u Njegovoj milosti, niti ostvariti svrhu zbog koje smo stvoreni; niti ćete moći strpljivo podnositi svoje muke. U Krvi, sve gorko postaje slatko, a svaki teret lagan...”

Biskup se u svojoj homiliji dotaknuo i misli o euharistiji sv. Makarija i sv. Katarine Sijenske, a svoju je propovijed zaključio riječima: „Isusova Majka Marija svima nam je postala duhovna Majka; sinovskim povjerenjem utecimo se njezinu zagovoru moleći da nam pomogne još više slijediti Krista Spasitelja i Otkupitelja koji nas je spasio i posvetio Svojom prolivenom Krvlju.“

Na svršetku euharistijskog slavlja o. Biskup je predvodio molitvu Posvete Predragocjenoj Krvi Kristovoj. Potom je p. Ilija Grgić, CPPS, zahvalio svima nazočnima, a napose onima koji su pomogli u pripremi za ovu središnju proslavu Svetkovine „Cijene našeg spasenja“. Čestitao je sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove, članovima Zajednice Krvi Kristove i svim štovateljima Predragocjene Krvi svetkovinu njihove Zaštitnice. Podsjetio je zatim kako će Centar pomirenja u Prozorju tijekom mjeseca srpnja biti mjesto jubilejskog oprosta pojasnivši pritom i potrebne uvjete. Osobitu zahvalu uputio je biskupu Ivi kao predvoditelju misnog slavlja te mu u znak zahvalnosti darovao plaketu Centra pomirenja kao podsjetnik na trajnu molitvenu potporu. Potom se Biskup zahvalio p. Iliji na pozivu i daru kao i svim nazočnim svećenicima i hodočasniciima te svima koji su ovo svečano misno slavlje pratili putem Laudato televizije. Osobitu i najvažniju zahvalu uputio je Isusu Kristu koji neprestano okuplja i obnavlja vjernike po Svome Tijelu i Predragocjenoj Krvi. Svima je poželio da ih Kristova Krv trajno jača i krijepi kako bi mogli biti navjestitelji Njegove ljubavi u svojim obiteljima i u svijetu.

Od Nazareta do Getsemanija, od Getsemanija do Kalvarije, od Kalvarije do oltara i do svakoga od nas

Jeruzalem – Getsemani

Svetkovina Predragocjene Krvi Kristove 1. srpnja 2025.

Draga braćo i sestre!

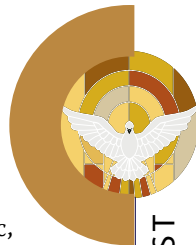
Neka vam Gospodin podari svoj mir!

Ove ćemo godine zajedno razmišljati o Predragocjenoj Krvi našega Gospodina Isusa Krista, nastojeći slijediti njezin „tok“ i zamjećujući kako ta Krv, polazeći od Isusa Krista, dolazi do nas, obogaćujući našu osobu, naš život, povijest u koju smo uronjeni i svemir u kojem živimo.

Ovo putovanje možemo sažeti u naslov koji će nas provesti kroz cijelu Svetu Zemlju, a ujedno i kroz cjelokupnu geografiju spasenja te povijest čovječanstva kojemu je potrebno pomirenje da bi se stiglo do otkupljenja koje je istovremeno osobno i univerzalno.

Naslov pod koji ću staviti ovo razmišljanje neka bude: „Od Nazareta do Getsemanija, od Getsemanija do Kalvarije, od Kalvarije do oltara i do svakoga od nas.“

U Nazaretu je Vječna Očeva Riječ, Njegov Jedinorođeni Sin, postala Tijelom i u utrobi Blažene Djevice Marije postala Sinom Čovječjim. To je ono što nam kazuje Poslanica Hebrejima: *budući da djeca* imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imao je moć smrti, to jest đavla. (Heb 2, 14)

A sv. Franjo u jednom svom spisu podsjeća da: „Svevišnji Nebeski Otac, po Svom je svetom anđelu Gabrijelu, navijestio da će se ova, toliko dostojna, sveta i slavna Očevu Riječ, nastaniti u utrobi svete i slavne Djevice Marije te da će iz njezine utrobe uzeti pravo tijelo naše ljudskosti i slabosti“ (usp. 2 Ljed 4: FF 181).

Sve se to događa u Nazaretu.

Od samog Utjelovljenja, već od prvog trenutka začeca po Duhu Svetom u utrobi Blažene Djevice Marije, u DNA-u prve tjelesne stanice prisutan je Onaj kojega smo u Niceji prije 1700 godina naučili teološkim jezikom ispovijedati kao pravoga Boga i pravoga Čovjeka. U DNA-u ove prve tjelesne stanice *Riječi koja je tijelom postala*, već se nalazi sva Njegova volja da potpuno uzme našu ljudskost i našu krhkost kako bi nas učinio sudionicima božanskoga života. Krv koju Sin Božji dijeli sa Svojom Majkom tijekom devet mjeseci trudnoće i željnog iščekivanja koje će se završiti Njegovim rođenjem u Betlehemu, već je predragocjena.

Od tog trenutka Sin Božji započinje put povijesnog dijeljenja ljudske sudbine. Od toga će trenutka Predragocjena Krv našega Gospodina Isusa Krista bit unutarnji pokretač koji će Ga voditi da sudjeluje u svakoj situaciji ljudske krhkosti i koji će Ga voditi da preuzme na Sebe cijenu svake situacije ljudske krhkosti, darujući se neumorno. Ta je Krv predragocjena jer označava usmjerenje i životni odabir – uvijek usmjeren na vršenje volje Očeve i uvijek usmjeren na darivanje Sebe za dobro i spasenje Svoje braće i sestara, to jest svake pojedine ljudske osobe i cijeloga čovječanstva, pa i više – za otkupljenje cijeloga svemira.

Kristov život u cijelosti potrošen iz ljubavi za druge, već je prolivena Krv, već je darovani život – život u cijelosti darovan iz ljubavi prema Ocu i iz ljubavi prema svakome od nas i prema svakome stvorenju.

U Getsemaniju, a zatim na Kalvariji, otkrivamo koliko je Isusa, kao Čovjeka, koštalo žrtvovati samoga Sebe i sav Svoj život. Prolivena Krv u Getsemaniju znak je koliko je teško uskladiti ljudsku volju s Božjom voljom.

Ova će se poteškoća ponovno pojaviti na križu.

U Getsemaniju je sve sažeto u riječima molitve: *Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude! (Lk 22, 42)* Na križu je sve sažeto riječima Psalma koje navode Isusa da se moli riječima za koje nam je najprije teško shvatiti da izlaze iz usta Sina Božjega: *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? (Mk 15, 34; Mt 27, 46)*, a zatim riječima koje, naprotiv, otkrivaju njegovo duboko povjerenje i osjećaj napuštenosti kojima je proživljavao Svoje sebedarje: *Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj. (Lk 23, 46)*

Ova ljudska volja Sina, koju je u času agonije ovdje u Getsemaniju, a zatim na Kalvariji i na križu, u potpunosti uskladio s božanskom voljom Očevom, pokazuje smisao cijeloga postojanja. Doista, ova Predragocjena Krv koja je ovdje u Getsemaniju samo ovlažila ovaj kamen, zatim se na Kalvariji prolila do posljednje kapi – *ut nos lavaret crimine*, to jest „da nas opere od svake krivnje“ kako smo pjevali na početku slavlja (V. Fortunato, *Vexilla Regis Prodeunt*, 6.–7. st.).

To znači da na Kalvariji, umirući na križu, Isus daruje cijeloga Sebe i čitav Svoj život za naše spasenje. Krv Isusova je predragocjena jer je sakrament toga dara, znak i

djelotvorno sredstvo koje nam omogućuje primiti plodove i učinke toga dara učinjena jednom zauvijek u srcu ljudske povijesti koja – zahvaljujući tome daru – više nije povijest grijeha, nego je postala povijest spasenja.

Ovaj dar dolazi do nas, po samoj volji Isusovoj, kroz euharistijsko slavlje u kojemu je Isus, ustanovljujući ga, htio uprisutniti dar Samoga Sebe, u kojem je zabilježen svaki trenutak Njegova života i poslanja, htio je unaprijed naznačiti ono što će nam ostaviti žrtvujući Samoga Sebe na križu te nam ostaviti dar sposoban preobraziti nas na Njegovu sliku i priliku, pomiriti nas s Bogom i jedne s drugima.

Kako govorimo u euharistijskom slavlju, formula koja spaja različite predaje Novoga Zavjeta, a koja doslovno prevedena glasi: „Uzmite i pijte iz njega svi: ovo je doista kalež moje Krvi, Krvi Novoga i Vječnoga Saveza, koja će se proliti za vas i za mnoge na otpuštenje grijeha. Ovo činite meni na spomen.”

To je Isusova Predragocjena Krv, to je Njegov život u potpunosti darovan, koji sada postaje dar što liječi naš život, ponovno nas dovodi u zajedništvo s Bogom, obnavlja našu sposobnost za sebedarje – jer po toj Krvi u nama teče sam božanski život, kako je Isus i obećao u sinagogi u Kafarnaumu onima koji će *jesti Njegovo tijelo i piti Njegovu Krv* (usp. Iv 6).

Za nas koji živimo u okruženju u kojem se ljudska krv prelako i bez skrupula prolijeva, u okruženju u kojem riječi poput oprostjenja i pomirenja zvuče daleko i gotovo neostvarivo, u okruženju u kojem su jedini savezi koje poznajemo savezi moći i prijekare; za nas koji živimo u takvom okruženju, Isusove riječi dobivaju još snažnije značenje – značenje moguće nade u pomirenje i mir, značenje mogućeg poštovanja svakoga ljudskog života, značenje Novoga Saveza zbog svoje radikalno drukčije naravi od one koju imaju savezi koje vidimo oko sebe i u svjetskim razmjerima.

Molimo s vjerom Boga, našega Oca, koji je po Predragocjenoj Krvi Svoga jedinoga Sina otkupio čitavo čovječanstvo, da u nama sačuva djelo Svoga milosrđa.

Molimo Ga da, slaveći sveto otajstvo Predragocjene Krvi Njegova Sina Isusa Krista, doista možemo zadobiti onaj plod pomirenja i mira, novoga i vječnoga života, sveopćega otkupljenja koje je u ovome otajstvu sadržano, označeno i nama darovano.

Molimo Ga da cijelo čovječanstvo i ljudi koji žive u ovoj Svetoj Zemlji dođu do spoznaje da više nikada ne smijemo prolijevati tuđu krv, nego da moramo naučiti darovati vlastitu – to jest, da više nikada ne smijemo oduzimati život drugih, nego da moramo naučiti darivati vlastiti život, kao što je to učinio najistinskiji Plod ove zemlje: Isus Krist, naš brat, naš Otkupitelj i naš Gospodin. Amen.

fra Francesco Ielpo, kustod Svete Zemlje

26. – 28. RUJNA 2025.

11. Slet Međugorje Zajednice Krvi Kristove

PROGRAM

- 7,30 sati ■ Križni put
- 13 sati ■ Ispovijed, klanjanje
- 14 sati ■ Misa s godišnjom obnovom članstva
- **ZA GRUPE KOJE OSTAJU U MEĐUGORJU DO NEDJELJE**
 - Sudjelovanje u večernjem programu svetišta Majke Božje Kraljice mira

PRIJAVE: e-mail: centarpomirenja@gmail.com • tel. +385/091 5130 107 (Jadranka)

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb